

(Kort bemærkning).

Hans-Pavia Rosing (S):

Jeg synes selvfølgelig også, at det er vigtigt at skelne. Der er jo en grund til, at Grønland og Danmark har et samarbejde omkring denne her strategi til støtte for oprindelige folk hele vejen igennem og primært måske i FN-sammenhæng, hvor vi har de politiske ressourcer i Grønland til at være med i denne her støtte. Så jeg synes, det er vigtigt, at vi tænker på, at vi er helt klar over, hvem vi taler om, når vi snakker oprindelige folk. Jeg er enig med fru Margrete Auken i det.

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at vi fokuserer, og at vi ikke bruger alt for meget tid – det har vi brugt meget tid på – på at diskutere: Hvem er oprindelige folk? Det ved vi jo godt. Det er jo de første mennesker. Det er dem, der er blevet koloniseret. Det er dem, der er blevet marginaliseret, og det er dem, der virkelig har det hårdt på mange områder, sundhedsmæssigt, økonomisk, socialt.

Så jeg er helt enig i den linje, som fru Margrete Auken lægger her. Jeg synes, vi skal skelne.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg vil gøre opmærksom på, at det er til Venstres ordfører, man stiller spørgsmål. Man svarer ikke fru Margrete Auken nu.

(Kort bemærkning).

Ellen Kristensen (V):

Jeg er ked af, hvis fru Margrete Auken har misforstået min tale. Jeg er da helt med på alvorligheden af det her problem og på, at man ikke kan sammenligne de problemer, der er her i riget, med, hvordan tilstandene er andre steder rundt om i verden for oprindelige folk. Og det er utrolig vigtigt, at man fokuserer på, at man også kan få oprettet noget arbejde i de nærmiljøer, der er for de oprindelige folk.

Derfor er det også utrolig vigtigt, at både udviklingsministeren og miljøministeren, men ikke mindst udenrigsministeren er orienteret løbende om det arbejde, der gøres af Danmark og Folketinget.

Per Stig Møller (KF):

Der er mindst 5.000 folkegrupper rundt om i verden i dag, der regner sig for oprindelige folk, omfattende op mod 350 millioner mennesker. De lever som oftest marginalt og uden indflydelse på deres egne vilkår, fordi en cen-

tralmagt behersker deres territorium og sætter reglerne for det.

De er blevet fortrængt i historiens løb og fortrænges fortsat, fordi de tit bor i områder, som har fået økonomisk interesse for centralmagten – det være sig på grund af mineraler eller tømmer – men når de fortrænges, mister de ofte forbindelsen med deres kulturelle rødder og i flere tilfælde også med den religion, som er deres kulturelle og etniske bærepille.

Men det bør ikke tilkomme et indtrængende flertalsfolk at smide mennesker væk, som har boet der i århundreder. Derfor må hensynet til mindretalsfolk og oprindelige folk veje tungt i international politik i dag, også fordi spændinger afledt af sådanne tvangssituationer jo breder sig – det ser vi i forbindelse med mindretalsfolk – og skaber større uroligheder af regionalt omfang. Så både for de berørte menneskers og omgivelsernes skyld skal oprindelige folk og mindretalsfolk respekteres.

Det betyder ikke, at de oprindelige folk skal hegnes ind og blive museer over en fortid, den øvrige verden for længst har forladt, men at de selv skal vælge deres udvikling, dens retning og tempo. Historien farer hurtigt nok af sted med dem endda – og de nye muligheder. De opdager, at verden omkring dem løsner dem hurtigere fra deres rødder og kultur, end sikkert godt er. Men det er deres egen afgørelse.

Da jeg engang besøgte Penangfolket i Sarawak, var der kun børn og bedsteforældre tilbage i regnskoven. De andre var inde i byerne for at uddanne sig og arbejde. Og når børnene blev syge, drog bedsteforældrene til hospitalerne for at få dem raske, altså ud af regnskoven og ind i civilisationen. På den måde blev de langsomt draget ind i den malaysiske civilisation. Og ligesom det ikke tilkommer andre at drage dem væk fra regnskoven, tilkommer det jo heller ikke andre at tvinge dem til at blive i den.

Danmark har netop gjort et stort stykke arbejde for at få oprettet et permanent forum i FN for oprindelige folk. Nu kan deres stemme høres af alle lande i verden, og de kan sige fra, så det kan høres, over for overgreb mod dem og deres kultur. Det er et godt skridt til forbedring af alle menneskers rettigheder.

Det næste skridt må tages ved at få skabt spilleregler i FN-systemet for mindretalsfolk, sådan som Folketinget jo har foreslået det i årevis.